

opusdei.org

Maarja, usu õpetaja ja eeskuju

Meie Ema õpetab meid olema täiesti avatud jumalikule tahtmisele, isegi kui see on salapärane. Seepärast on Ta usu õpetaja.

06.05.2017

Kohtumine Jumalaga usu läbi annab kõigile meie tegudele uue tähenduse ja edendab kuulekust, usaldust ja alandlikkust. Meie Ema õpetab meid olema täiesti avatud jumalikule tahtmisele, isegi kui see on

salapärase. Seepärast on Ta usu õpetaja.

Täiuslik usuikoon

Aga kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja, kes sündis naisest, sündis Seaduse alla.^[1] Kogu ärev Päästja saabumise ootus Vanas Testamendis sai keskendatud Jumalaema usus: „Maarjas ... on täitunud Vana Testamendi usu pikk ajalugu koos ülevaatega paljudest usklikest naistest alates Saaraga: naistest, kes patriarhide kõrval olid need, kelles täitus Jumala tööetus ja õitses uus elu.”^[2] Nagu Aabraham, „meie isa usus”^[3], kes lahkus oma kodumaalt usaldades Jumala lubadust, nii andis Maarja enese täieliku usaldusega Ingli kuulutuse vastu, saades nõnda usklike eeskujuks ja emaks. Neitsi Maarja, „täiuslik usuikoon”^[4] uskus, et Jumala jaoks ei ole miski võimatu ja tegi nõnda võimalikuks, et Sõna sai tulla elunema inimkonna sekka.

Meie Ema on usu eeskuju. „Usu läbi võttis Maarja vastu Ingli sõna ja uskus sõnumit, et temast pidi saama Jumala ema oma eneseandmise kuulekuses (vrd Lk 1: 38). Külastades Eliisabetti, lasi ta kõlada kiituslaulul Kõigekõrgema poole, nende suurte asjade eest, mida Ta on teinud neile, kes Teda usaldavad (vrd Lk 1: 46–55). Rõõmu ja ärevustundega tõi ta ilmale oma ainsa poja, säilitades oma neitsilikkuse (vrd Lk 2: 6–7).

Usaldades Joosepit, oma abikaasat, viis ta Jeesuse Egiptusesse, et päästa ta Heroodese tagakiusamisest (vrd Mt 2: 13–15). Samasuguse usuga järgnes ta Issandale Tema jutlustamisametis ning oli temaga kogu teekonna Kolgatani (vrd Jh 19: 25–27). Usu kaudu maitses Maarja Jeesuse ülestõusmise vilju ja hoides südames alal kõiki mälestusi (Lk 2: 19, 51), andis ta need edasi neile Kaheteistkümnele, kes olid kogunenud ühes temaga Ülemisse

Tuppa, et võtta vastu Püha Vaim (vrd Ap 1: 14, 2: 1–4)[5]

Jumalaema elas oma usku keset täiesti inimlikku, tavalise naise elu. „[Jumal] ei säästnud Maarjat ei valust, väsitavast tööst ega usu proovilepanekutest. Sellele külanaisele, kes ühel päeval hüüdis kiitust Jeesusele sõnadega: *Õnnis on ihu, mis sind on kandnud, ja rinnad, mida sa oled imenud*, vastas Issand: *Jah, õndsad on need, kes Jumala sõna kuulevad ja seda järgivad*. See oli Tema austusavaldus Emale, tema *fiat*’ile, siiras, pühendunud *sündigu mulle sinu sõna järgi*, mis ei avaldunud nähtavates tegudes, vaid varjatud ja vaikselt igapäevases ohverduses.[6] Jumalaema „elas täielikult oma *suhtest* ja *suhtes* Issandaga; Ta oli valmis kuulama, varmas ära tundma Jumala märke Tema rahva teekonnal; ta oli sulandunud Jumala lubadustesse uskumise ja nendele lootmise

ajalukku, millest õmmeldi tema eluriie.”[7]

Usu õpetaja

Usu läbi sisenes Maarja Püha Kolmainsuse müsteeriumi sellisel viisil, nagu see pole osaks saanud kellelegi teisele. Ja „meie usu Emana”[8] on ta jaganud seda teadmist meiega. „Seda sõnulseletamatut müsteeriumi ei õpi me iial tundma küllalt sügavalt, me ei suuda iial tänada piisavalt oma Ema meie läheduse eest pühima Kolmainsusega, mida ta meile on andnud”[9]

Jumalaema on usu õpetaja. Iga usuaspekt kristlikus elus leiab oma prototüübi Maarjas: olles Jumalale ustav ja vaadates tavalise elu olukordi usu valguses, isegi hetkedel, mil me neid hästi ei mõista. Meie Ema õpetab meid olema täielikult avatud jumalikule tahtele „isegi, kui

see on salapärane ega vasta sageli nende endi soovile, ning on mõõk, mis läbistab nende südant, nagu vana Siimeon prohvetlikult Maarjale ütles, kui Jeesust templis esitleti (vrd Lk 2: 35)”[10] Tema täielik usaldus Jumala truudusesse ja Tema lubadustesse ei värele kunagi, isegi kui Issanda sõnad olid keerulised või pealtnäha võimatud aktsepteerida.

Seepärast „kui meie usk on nõrk, pöördugem Maarja poole.”[11] Risti pimeduses kannab Jumalaema usk ja kuulekus ootamatuid vilju.

„Johanneses usaldab Kristus oma emale kõik inimesed ja eriti oma jüngrid – need, kes pidid temasse uskuma.”[12] Maarja emadus laieneb kogu Kristuse Müstilisele Ihule.

Jeesus annab oma Ema meile emaks; ta annab meid tema hoole alla ja pakub meile tema eestkostet.

Seepärast kutsub Kirik pidevalt usklike erilise pühendumusega Maarja poole pöörduma.

Meie nõrkus ei ole Jumala armule takistuseks. Jumal arvestab sellega; sellepärast on Ta andnud meile ema. „Võitluses, millega peavad jüngrid silmitsi seisma – kõik meie, kõik Jeesuse jüngrid, peame sellele võitlusele vastu astuma – ei jäta Maarja neid üksi: Kristuse ja Kiriku Ema on alati meiega. Ta käib koos meiega alati, ta on meiega ... Maarja saadab meid, võitleb koos meiega, toetab kristlasi nende võitluses kurjuse jõudude vastu”[13]

Usu koolis on Jumalaema parim õpetaja, sest tal oli alati usalduse, avatuse, üleloomuliku pilgu hoiak, ükskõik, mis tema ümber ka ei juhtunud. *Maarja hoidis kõik need lood meeles, mõtiskledes nende üle oma südames.*[14] „Püüdkem teda jäljendada, rääkida Issandaga, vesteldes kõigest, mis meiega toimub nagu kaks armunud inimest, ka kõige väiksematest juhtumitest. Ärgem unustagem, et peame neid kaaluma,

nende väärtust hindama, neid usu silmadega nägema, et avastada Jumala tahe.”[15]

Maarja usutee – ehkki kindlasti pajuski erinev – on sarnane meie omaga. Eredat valgust tulvil hetked vahelduvad pimedate momentidega Jumala tahe suhtes. Kui nad leidsid Jeesuse templist, siis Maarja ja Joosep *ei mõistnud neid sõnu mida ta neile rääkis*[16] Kui me võtame – nagu Jumalaema – vastu usu kingituse ja asetame kogu oma usalduse Jumalasse, siis astume me oma elus igale sündmusele vastu *cum gaudio et pace* – Jumala laste rõõmu ja rahuga.

Jäljendades Maarja usku

Maarjas on „Vana Testamendi usutee suunatud Kristusele järgnemisse, mida muutis Tema ise ning see sai osa lihakssaanud Jumala Poja pilgust.”[17] Ingli kuulutamisel

näitab Maarja vastus tema usku kui pühendumist, eneseandmist, kutsumust: *Vaata, ma olen Issanda teenija; sündigu mulle nii, nagu sina ütled*[18] Nagu Pühim Maarja, nii peaksid kristlased elama „Jumala poole tõstetud pilguga, korrates Maarja sõnu *fiat mihi secundum verbum tuum*...Nendest sõnadest oleneb ustavus meie isiklikule kutsumusele – mis on alati unikaalne ja igal juhul võimatu edasi anda – mis teeb meist kõigist kaasaaitajad lunastustöös, mida Jumal meis ja kogu maailmas täide viib.”[19]

Kuid kuidas saame me alati vastata sama tugeva usuga nagu Maarja, kaotamata kunagi usaldust Jumala vastu? Teda jäljendades. Jumala kohaolekuga silmitsi seistes keeldub Maarja hirmule või usaldamatusele järele andmast. Selle asemel „astub ta sügavasse vestlusesse Jumala Sõnaga, mida on talle kuulutatud; ta ei mõtle sellest pealiskaudselt, vaid

mediteerib selle üle, laseb sel oma meelde ja südamesse imbuda, et nõnda mõista, mida Issand temalt tahab; kuulutuse tähendust.”[20] Proovigem, nagu Jumalaema, ära tunda Jumala tahet kõiges, mis meie eludes juhtub. Maarja reflekteerib sügavalt ja mõtiskleb kõigi oma elu sündmuste üle sellises perspektiivis, mille võib anda üksnes usk. Püüdkem, Meie Ema abiga, teha sellest samuti ka meie endi vastus.

Vaadeldes Maarja elu ja teda jälgendades, lastes tal end käekõrval juhatada, aidatakse meil õhutada meid ümbritsevates inimestes, meie lähedastes ja sõprades, suuremat avatust usu valgusele. Me teeme seda oma järjepideva elu eeskuju, meie isiklike vestluste, sõpruse ja usalduse kaudu, mis sisaldab vajalikku õpetust, et aidata hõlbustada isiklikku kohtumist Kristusega sakramentide ja vagaduskommete kaudu, nii töötades kui puhates. “Kui

me samastame end Maarjaga, kui jäljendame teda voorustes, siis võime saavutada, et Kristus sünnib armu läbi paljude inimeste hinges, kes end Püha Vaimu tegevuse kaudu temaga samastavad. Kui me jäljendame Maarjat, siis osaleme teatud viisil tema vaimses emaduses. Vaikselt, nagu Neitsi Maarja, ilma et märgataks, peaaegu sõnatult, andes tunnistust tõelisest ja järjekindlast kristlikust käitumisest, kordame pidevalt suuremeelselt sõna *fiat*, mis uueneb kui midagi lähedast meie ja Jumala vahel.”[21]

Pöördugem Maarja poole ja palugem, et ta aitaks meil elada usust lähtuvalt ning ära tunda Jeesust oma elus. Me vajame usku, mis kinnitaks meile, et miski pole võrreldav Jumala Armastusega, millest me olme tehtud osasaajaiks; usku, et miski pole võimatu nende jaoks, kes töötavad Kristusega koos ja Tema heaks Tema Kirikus; usku, et kõik mehed ja

naised võivad pöörduda Jumala poole; usku, et vaatamata meie armetusele ja kukkumistele, on võimalik meid Jumala ja meid ümbritsevate inimeste abiga jälle terviklikuks teha; usku pühaduse vahenditesse, mille Jumal on andnud oma Kirikule, töö ja väikeste asjade üleloomulikus väärtuses; usku, et me saame selle maailma taas Jumala poole pöörata, kui me hoiame alati Tema käest kinni. Lühidalt, usku, et Jumal asetab meist iga ühe parimatesse tingimustesse, kas haiguses või tervises, töökeskkonnas jne, et me võiksime saada pühakuks, kui me vastame oma igapäevase võitluse kaudu.

„Jeesus Kristus seab tingimuseks usust elamise – siis oleme võimelised mägesid liigutama. Ja on nii palju asju, mida liigutada... maailmas ja kõigepealt meie südames. Armule on nii palju takistusi! Nii et uskuge, uskuge tegudega, uskuge ohvritega,

uskuge alandlikkusega. Sest usk muudab meid kõikvõimsateks inimesteks: Ja kõike, mida te iganes palves palute uskudes, seda te saate. (Mt 21:22)”[22]

Tugevast usust kannustatuna, öelgem Jeesusele: „Issand, ma usun! Kuid aita mind uskuda rohkem ja paremini!” Pöördugem selle palvega ka püha Maarja poole, kes on Jumala ema, meie ema ja usu õpetaja: *Ja õnnis on naine, kes on uskunud, et läheb täide, mis Issand talle on kõnelnud* (Lk 1:45).”[23] „Ema, aita meie usku!”[24]

[1] Gl 4:4

[2] Paavst Farciscus. Entsüklika *Lumen Fidei*. 29. juuni 2013, nr 58

[3] Püha Missa Kord. I missakaanon

[4] Paavst Franciscus. Entsüklika *Lumen Fidei*. 29. juuni 2013, nr 58

[5] Benedictus XVI. Motu Proprio *Porta Fidei*, 11. oktoober 2011, nr 13

[6] Püha Josemaría. *Kui Kristus on möödumas*, nr 172

[7] Benedictus XVI. *Üldaudients* 19. detsembril 2012

[8] Paavst Franciscus. Entsüklika *Lumen Fidei*. 29. juuni 2013, nr 60

[9] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 276

[10] Benedictus XVI. *Üldaudients* 19. detsembril 2012

[11] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 285

[12] *Ibid*, nr 288

[13] Paavst Franciscus. *Jutlus* 15. augustil 2013

[14] Lk 2:19

[15] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 285

[16] Lk 2:50

[17] Paavst Franciscus. Entsüklika *Lumen Fidei*. 29. juuni 2013, nr 58

[18] Lk 1:38

[19] Püha Josemaría. *Vestlused*, nr 112

[20] Benedictus XVI. *Üldaudients* 19. detsembril 2012

[21] Püha Josemaría. *Jumala sõbrad*, nr 281

[22] *Ibid*, nr 203

[23] *Ibid*, nr 204

[24] Paavst Franciscus. Entsüklika *Lumen Fidei*. 29. juuni 2013, nr 60

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/maarja-
usu-opetaja-ja-eeskuju/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/maarja-usu-opetaja-ja-eeskuju/) (04.08.2025)